

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 717/2014**af 27. juni 2014****om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte ⁽¹⁾,efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Statslig finansiering, som opfylder kriterierne i artikel 107, stk. 1, i traktaten, udgør statsstøtte og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. I henhold til artikel 109 i traktaten kan Rådet imidlertid bestemme, at visse former for støtte er fritaget for denne anmeldelsespligt. I henhold til artikel 108, stk. 4, i traktaten kan Kommissionen vedtage forordninger vedrørende disse former for statsstøtte. Ved forordning (EF) nr. 994/98 besluttede Rådet i henhold til artikel 109 i traktaten, at de minimis-støtte kunne udgøre en sådan form for statsstøtte. De minimis-støtte, som er støtte, der ydes til en enkelt virksomhed over en given periode, og som ikke overstiger et vist nærmere fastsat beløb, anses derefter for ikke at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsesproceduren.
- (2) Kommissionen har i adskillige afgørelser præciseret begrebet støtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til et de minimis-loft, under hvilket traktatens artikel 107, stk. 1, ikke anses for at finde anvendelse, første gang i sin meddelelse om de minimis-støtteordninger ⁽³⁾ og senere i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. På baggrund af de særlige regler, der gælder for fiskeri- og akvakultursektoren, samt risikoen for, at selv små støttebeløb vil kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, blev fiskeri- og akvakultursektoren udelukket fra disse forordningers anvendelsesområde. Kommissionen har allerede vedtaget en række forordninger, der fastsætter regler for de minimis-støtte, der ydes i fiskeri- og akvakultursektoren, hvoraf den sidste er forordning (EF) nr. 875/2007 ⁽⁶⁾. I henhold til nævnte forordning anses det samlede de minimis-støttebeløb, der ydes til en enkelt virksomhed, som er aktiv i fiskerisektoren, ikke for at opfylde alle kriterier i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hvis det ikke overstiger 30 000 EUR pr. modtager over en treårig periode og under et kumuleret beløb pr. medlemsstat svarende til 2,5 % af den årlige fiskeriproduktion. På baggrund af erfaringerne med at anvende forordning (EF) nr. 875/2007 er det hensigtsmæssigt at revidere nogle af de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og erstatte den med en ny forordning.
- (3) Det er hensigtsmæssigt at fastholde loftet på 30 000 EUR som den de minimis-støtte, som en enkelt virksomhed kan modtage pr. medlemsstat over en periode på tre år. Dette loft er fortsat nødvendigt for at sikre, at enhver forordning, der falder ind under denne forordning, kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, hvis det samlede beløb af sådan støtte til alle virksomheder i fiskeri- og akvakultursektoren i en treårsperiode ligger under et kumuleret beløb for hver medlemsstat svarende til 2,5 % af den årlige fiskeriomsætning, dvs. for fangst-, forarbejdnings- og akvakulturaktiviteter (den nationale grænse).

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EUT C 92 af 29.3.2014, s. 22.⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9).⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004 (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6).

- (4) Ved anvendelsen af traktatens konkurrenceregler forstås ved en virksomhed enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset enhedens retlige status og finansieringsmåde ⁽¹⁾. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at alle enheder, som kontrolleres af samme enhed (de jure eller de facto), skal betragtes som en enkelt virksomhed ⁽²⁾. Af hensyn til retssikkerheden og for at mindske den administrative byrde bør denne forordning indeholde en udtømmende liste med klare kriterier for, om flere enheder i den samme medlemsstat skal betragtes som en enkelt virksomhed. Kommissionen har ud fra de veletablerede kriterier for definitionen af »tilknyttede virksomheder« i definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽³⁾ og bilag I til forordning (EF) nr. 800/2008 ⁽⁴⁾ udvalgt de kriterier, der er relevante i forbindelse med denne forordning. Kriterierne er allerede velkendte for de offentlige myndigheder og bør i betragtning af denne forordnings anvendelsesområde finde anvendelse på såvel SMV'er som store virksomheder. Kriterierne bør sikre, at en gruppe af tilknyttede enheder betragtes som en enkelt virksomhed i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen, men at enheder, der ikke har nogen forbindelse til hinanden ud over, at de hver især har en direkte forbindelse til det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, ikke betragtes som knyttede til hinanden. Der tages således hensyn til den særlige situation, der gælder for enheder, der kontrolleres af det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, men som kan have selvstændig beslutningsbeføjelse.
- (5) I betragtning af anvendelsesområdet for den fælles fiskeripolitik og definitionen af fiskeri- og akvakultursektoren, der er fastsat i artikel 5, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 ⁽⁵⁾, bør denne forordning finde anvendelse på virksomheder, som beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.
- (6) Det er et generelt princip, at der ikke bør ydes støtte under omstændigheder, hvor EU-lovgivningen, og særlig reglerne i den fælles fiskeripolitik, ikke overholdes. Dette princip gælder også for de minimis-støtte.
- (7) Med henblik på at sikre sammenhæng med målene for den fælles fiskeripolitik og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond bør særligt støtte til erhvervelse af fiskerifartøjer, støtte til modernisering eller udskiftning af fiskerifartøjers hoved- eller hjælpemotorer og enhver støtte til ikke-støtteberettigede operationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ⁽⁶⁾ ikke omfattes af denne forordning.
- (8) Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne pligt til ikke at gøre undtagelser fra ordningen eller i øvrigt tilsidesætte den ⁽⁷⁾. Dette princip gælder også i fiskeri- og akvakultursektoren. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller afsættes. Den bør heller ikke finde anvendelse på støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede. Den bør navnlig ikke gælde for støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre medlemsstater eller i tredjelande. Støtte til dækning af udgifter til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for at lancere et nyt eller et eksisterende produkt på et nyt marked i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.
- (10) Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv i andre sektorer eller har andre aktiviteter, der er omfattet af anvendelsesområdet for Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ⁽⁸⁾, bør bestemmelserne i nævnte forordning finde anvendelse på støtte, som ydes til disse andre sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at aktiviteten i fiskeri- og akvakultursektoren ikke modtager *de minimis*-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning.

⁽¹⁾ Sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., Sml. 2006 I, s. 289.

⁽²⁾ Sag C-382/99, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 5163.

⁽³⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 om integreret havpolitik (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Sag C-456/00, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 11949.

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

- (11) Hvis en virksomhed er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren såvel som inden for primærproduktion af landbrugsprodukter bør denne forordnings bestemmelser finde anvendelse på støtte, som ydes for sidstnævnte sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at primærproduktionen af landbrugsprodukter ikke modtager de minimis-støtte, der er ydet i henhold til denne forordning.
- (12) Der bør i denne forordning fastsættes regler, der sikrer, at det ikke er muligt at omgå de maksimale støtteintensiteter fastsat i specifikke forordninger eller Kommissionens afgørelser. Der bør også fastsættes klare kumulationsregler, der er lette at anvende.
- (13) Den treårsperiode, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af denne forordning, er glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal tage hensyn til den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår.
- (14) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. fordi foranstaltningen er i overensstemmelse med de markedsøkonomiske principper, eller fordi foranstaltningen ikke omfatter overførsel af statsmidler. Særligt udgør EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen og som ikke direkte eller indirekte kontrolleres af medlemsstaterne, ikke statsstøtte og bør ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af, om det relevante loft eller den nationale grænse er overholdt.
- (15) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«). En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud, begrænsede skattefritagelser eller andre instrumenter, for hvilke der gælder en øvre grænse, som sikrer, at det relevante loft ikke overstiges. En sådan øvre grænse betyder, at så længe det præcise støttebeløb ikke eller endnu ikke er kendt, skal medlemsstaten antage, at beløbet svarer til grænsen for at sikre, at flere støtteforanstaltninger ikke tilsammen overstiger det loft, der er fastlagt i denne forordning, og for at anvende kumulationsreglerne.
- (16) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette en sådan beregning bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalent. For at kunne beregne bruttosubventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og for rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør de markedsrentesatser, der skal anvendes med henblik på denne forordning, være de referencesatser, der er fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹⁾.
- (17) Støtte indeholdt i lån, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af lån, bør betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på basis af de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. For at forenkle behandlingen af mindre lån af kort varighed bør denne forordning indeholde en klar regel, der er enkel at anvende og tager hensyn til såvel lånebeløbet som varigheden. På grundlag af Kommissionens erfaringer kan lån, der er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og som ikke overstiger 150 000 EUR med en løbetid på fem år eller 75 000 EUR med en løbetid på ti år, anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.
- (18) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel ligger under de minimis-loftet. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, jf. retningslinjerne for risikofinansiering ⁽²⁾, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den pågældende foranstaltning tilfører kapital, der ikke overstiger de minimis-loftet.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder (EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2).

- (19) Støtte indeholdt i garantier, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af garantier, bør betragtes som gennemsigtig, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse for den pågældende type virksomhed ⁽¹⁾. For at forenkle behandlingen af kortvarige garantier, der skal sikre op mod 80 % af relativt små lån, bør denne forordning indeholde en klar regel, der er enkel at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen på det lån, der ligger til grund for garantien, som garantiens varighed. Denne regel bør ikke finde anvendelse på garantier for underliggende transaktioner, der ikke udgør et lån, såsom garantier for aktietransaktioner. Hvis garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 225 000 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, når garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 112 500 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger ti år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til at beregne garantiens bruttosubstitutionsækvivalent, der er meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, forudsat at den accepterede metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.
- (20) Når en de minimis-støtteordning gennemføres gennem finansielle formidlere, bør det sikres, at disse ikke modtager nogen form for statsstøtte. Dette kan f.eks. gøres ved at kræve, at finansielle formidlere, der er omfattet af en statsgaranti, betaler en markedsbestemt præmie, fuldt ud overfører enhver fordel til de endelige støttemodtagere eller overholder de minimis-loftet og andre bestemmelser i denne forordning, herunder også på formidlerplan.
- (21) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat kan Kommissionen undersøge, om en foranstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, kapitaltilførsel eller risikofinansiering i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvestering, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kunne falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (22) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og i overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne medvirke til udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der i henhold til de minimis-reglen ydes til en enkelt virksomhed, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Når medlemsstaterne yder de minimis-støtte, bør de derfor give den pågældende virksomhed meddelelse om det beløb, der ydes som de minimis-støtte, og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning. Medlemsstaterne bør forpligtes til at føre tilsyn med den ydede støtte for at sikre, at de relevante lofter ikke overstiges, og at reglerne om kumulation overholdes. Til opfyldelse af den forpligtelse bør den pågældende medlemsstat inden ydelsen af en sådan støtte indhente en erklæring fra virksomheden om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne måtte have modtaget i løbet af det pågældende regnskabsår samt de foregående to regnskabsår. Alternativt bør medlemsstaterne have mulighed for at oprette et centralt register med fuldstændige oplysninger om den de minimis-støtte, der er ydet, og kontrollere, at enhver ny ydelse af støtte ikke overstiger det relevante loft.
- (23) Før hver medlemsstat yder nogen form for ny de minimis-støtte, bør de kontrollere for deres medlemsstat, at hverken de minimis-loftet eller den nationale grænse overstiges med den nye de minimis-støtte, og at de resterende betingelser i denne forordning er overholdt.
- (24) Under hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør forordningens anvendelsesperiode begrænses. Hvis denne forordning ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, bør medlemsstaterne have en tilpasningsperiode på seks måneder for den de minimis-støtte, der var omfattet af denne forordning —

⁽¹⁾ F.eks. Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder i fiskeri- og akvakultursektoren med undtagelse af:
  - a) støtte, der fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller bringes på markedet
  - b) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, dvs. støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
  - c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede
  - d) støtte til erhvervelse af fiskerfartøjer
  - e) støtte til modernisering eller udskiftning af fiskerfartøjers hoved- eller hjælpemotorer
  - f) støtte til operationer, der forøger et fartøjs kapacitet, eller udstyr, der øger et fartøjs evne til at spore fisk
  - g) støtte til bygning af nye fiskerfartøjer eller indførsel af fiskerfartøjer
  - h) støtte til midlertidigt eller endeligt ophør med fiskeriaktiviteter, medmindre andet er udtrykkeligt fastsat i forordning (EU) nr. 508/2014
  - i) støtte til forsøgsfiskeri
  - j) støtte til overførsel af en virksomheds ejerskab
  - k) støtte til direkte udsætning, medmindre det udtrykkeligt er fastsat som en bevaringsforanstaltning i henhold til en af Unionens retsakter eller i tilfælde af forsøg med udsætning.
2. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv i én eller flere af sektorerne eller har andre aktiviteter, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, finder nævnte forordning anvendelse på støtte, som ydes i sidstnævnte sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at aktiviteterne i fiskeri- og akvakultursektoren ikke modtager den de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning.
3. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, der er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 ⁽¹⁾, finder denne forordning anvendelse på støtte, som ydes til førstnævnte sektor, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at primærproduktionen af landbrugsprodukter ikke modtager de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
  - a) »virksomheder i fiskeri- og akvakultursektoren«: virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiske- og akvakulturvarer
  - b) »fiskerivarer og akvakulturprodukter«: varer og produkter som defineret i artikel 5, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1379/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9).

- c) »forarbejdning og afsætning«: alle aktiviteter i forbindelse med håndtering, behandling, produktion og distribution, som ligger mellem landings- eller høsttidspunktet og slutproduktstadiet.
2. En »enkelt virksomhed« omfatter i denne forordning alle enheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:
- a) en enhed besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden enhed
  - b) en enhed har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden enhed
  - c) en enhed har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden enhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter
  - d) en enhed, der er aktionær eller selskabsdeltager i en anden enhed, råder i medfør af en aftale med andre selskabsdeltagere i denne anden enhed over flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder.

Enheder mellem hvilke der, via en eller flere andre enheder, består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.
2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed i fiskeri- og akvakultursektoren må ikke overstige 30 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.
3. Det kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som en medlemsstat yder til virksomheder, der er aktive i fiskeri- og akvakultursektoren over en periode på tre regnskabsår, må ikke overstige det nationale loft, der er fastsat i bilaget.
4. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til gældende national ret, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.
5. Det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse gælder uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Treårsperioden fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.
6. Ved anvendelsen af det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse angives støtten som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsrentesats på støttetidspunktet.

7. Hvis det loft, der er fastsat i stk. 2, eller den i stk. 3 omhandlede nationale grænse overskrides ved tildelingen af ny de minimis-støtte, kan denne nye støtte ikke drage fordel af denne forordning.
8. I tilfælde af fusioner eller overtagelser skal der tages hensyn til al hidtil ydet de minimis-støtte til alle de fusionerende virksomheder ved fastlæggelsen af, om en eventuelt ny de minimis-støtte til den nye eller den erhvervende virksomhed overstiger det relevante loft eller den nationale grænse. Lovligt tildelt de minimis-støtte før fusionen eller overtagelsen forbliver lovlig.

9. Hvis en virksomhed deles i to eller flere selvstændige virksomheder, skal den de minimis-støtte, der blev ydet inden delingen, tilregnes til den virksomhed, som havde gavn af den, hvilket i princippet er den virksomhed, som overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan tilregning ikke er mulig, skal de minimis-støtten fordeles proportionelt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på ikrafttrædelsesdatoen for delingen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«).
2. Støtte indeholdt i tilskud og rentetilskud betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte.
3. Støtte indeholdt i lån betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis:
  - a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Hvis støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og
  - b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 150 000 EUR over fem år eller 75 000 EUR over ti år; hvis et lån tegner sig for mindre end dette beløb og/eller ydes over en periode på mindre end henholdsvis fem eller ti år, beregnes bruttosubventionsækvivalenten af lånet som en tilsvarende andel af det gældende loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, eller
  - c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.
4. Støtte indeholdt i kapitaltilførsler betragtes kun som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel holdes under det de minimis-loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2.
5. Støtte indeholdt i risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis den pågældende kapital til den enkelte virksomhed ikke overstiger det de minimis-loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2.
6. Støtte indeholdt i garantier betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis:
  - a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Hvis støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og
  - b) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og det garanterede beløb enten ikke overstiger 225 000 EUR med en varighed på fem år eller 112 500 EUR med en varighed på ti år; Hvis det garanterede beløb er mindre end dette beløb, og/eller garantien ydes over en periode på mindre end henholdsvis fem eller ti år, beregnes bruttosubventionsækvivalenten af garantien som en tilsvarende andel af det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, eller
  - c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af minimumspræmier, der er fastsat i en meddelelse fra Kommissionen, eller
  - d) inden gennemførelsen
    - i) metoden til beregning af garantiens bruttosubventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og
    - ii) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.
7. Støtte indeholdt i andre instrumenter betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overskrides.

Artikel 5

Kumulation

1. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv i én eller flere sektorer eller har andre aktiviteter, der falder ind under forordning (EU) nr. 1407/2013, kan de minimis-støtte, der ydes til aktiviteter i fiskeri- og akvakultursektoren i henhold til nærværende forordning, kumuleres med de minimis-støtte ydet til sidstnævnte sektor(er) eller aktiviteter op til det i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1407/2013 fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at aktiviteterne i fiskeri- og akvakultursektoren ikke modtager de minimis-støtte, der er ydet i henhold til forordning (EU) nr. 1407/2013.
2. Hvis en virksomhed, der er aktiv i fiskeri- og akvakultursektoren, også er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, kan de minimis-støtte, der ydes i henhold til forordning (EU) nr. 1408/2013, kumuleres med de minimis-støtte ydet i fiskeri- og akvakultursektoren i henhold til denne forordning op til det i denne forordning fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at primærproduktionen af landbrugsprodukter ikke modtager de minimis-støtte, der er ydet i henhold til denne forordning.
3. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering overstiger den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag. De minimis-støtte, som ikke ydes til eller kan henføres til specifikke støtteberettigede omkostninger, kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 6

Tilsyn

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed i overensstemmelse med denne forordning, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb udtrykt som en bruttosubventionsækvivalent og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel med henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis der i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder på grundlag af en ordning, og det individuelle støttebeløb er forskelligt fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om det i artikel 3, stk. 2, fastsatte loft er nået, og den i artikel 3, stk. 3, omhandlede nationale grænse ikke er oversteget. Inden medlemsstaten yder støtten, indhenter den desuden en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om al anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.
2. Hvis en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af samtlige myndigheder i den pågældende medlemsstat, anvendes stk. 1 ikke længere fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre regnskabsår.
3. Medlemsstaten kan først yde ny de minimis-støtte i henhold til denne forordning, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, og den nationale grænse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.
4. Medlemsstaterne registrerer og samler alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registeret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte opbevares i ti regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i ti regnskabsår fra det tidspunkt, hvor der sidst blev ydet individuel støtte i henhold til ordningen.
5. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede de minimis-støttebeløb, som en virksomhed har modtaget i henhold til denne forordning og andre de minimis-forordninger.

*Artikel 7***Overgangsbestemmelser**

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der er ydet inden dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.
2. Enhver individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2005 og den 30. juni 2008, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.
3. Enhver individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 31. juli 2007 og den 30. juni 2014, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 875/2007, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.
4. Ved denne forordnings udløb er enhver de minimis-støtteordning, der opfylder forordningens betingelser, fortsat omfattet af denne forordning i en periode på yderligere seks måneder.

*Artikel 8***Ikrafttræden og anvendelsesperiode**

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2014.

Den anvendes indtil den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

National grænse som omhandlet i artikel 3, stk. 3

(EUR)

Medlemsstat	Det maksimale kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som en medlemsstat yder til fiskeri- og akvakultursektoren
Belgien	11 240 000
Bulgarien	1 270 000
Tjekkiet	3 020 000
Danmark	51 720 000
Tyskland	55 520 000
Estland	3 930 000
Irland	20 820 000
Grækenland	27 270 000
Spanien	165 840 000
Frankrig	112 550 000
Kroatien	6 260 000
Italien	96 310 000
Cypern	1 090 000
Letland	4 450 000
Litauen	8 320 000
Luxembourg	0
Ungarn	975 000
Malta	2 500 000
Nederlandene	22 960 000
Østrig	1 510 000
Polen	41 330 000
Portugal	29 200 000
Rumænien	2 460 000
Slovenien	990 000
Slovakiet	860 000
Finland	7 450 000
Sverige	18 860 000
Det Forenede Kongerige	114 780 000